

ud til. Det vil ikke være undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed, at nede i det andet Ting have mine Meningsfæller meget energisk kæmpet for, at en saadan Nedsættelse ikke skulde finde Sted. Det er ikke lykkedes. Flertallet i det andet Ting har jo holdt stærkt paa, at denne Nedsættelse, der for nogle af Klasserne ganske vist kun er midlertidig, skulde finde Sted, for at man derved kunde bringe Udgifterne til Reformen noget ned i de første Aar. Jeg har Indtryk af, at det ved denne Lejlighed er gaaet Forslaget, som det er gaaet adskillige andre Forslag, vi have haft til Behandling i Aar, at de ere komne herop i en ret gennemarbejdet Skikkelse, saaledes at forstaa, at naar Flertallet i Folketinget har taget sit Standpunkt, saa er der sikkert ikke mere at vente, ikke flere Forbedringer at opnaa. Jeg kunde derfor ønske, at denne Sag gik direkte til anden Behandling i Stedet for til Udvalg, som der af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) blev bebudet Forslag om. Jeg har som sagt det Indtryk, at man fra Folketingets Flertals Side i dette Øjeblik af Hensyn til — maaske ikke i overvejende Grad til Statskassen —, men af Hensyn til det Røre, Forslaget har vakt ude blandt Reformpartiets Vælgere, ikke vil gaa højere, og dette Indtryk af Folketingets Stilling er jo i meget høj Grad blevet bestyrket ved de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), som jo i Dag har erklæret, at han for sit Vedkommende ikke kan gaa med til Lønforhøjelser ud over dem, Forslaget indeholder. Naar det er Stillingen og Stemningen, vilde jeg som sagt foretrække, at man lod Forslaget gaa direkte til anden Behandling, fordi jeg ikke nærer Haab om, at det skulde lykkes at faa Folketinget omstemt til at gaa bort fra disse Nedsættelser, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem betegnede med meget stærke Udtryk.

Hvis der alligevel er Tale om, at Forslaget kommer i Udvalg, er der en Ting, jeg gerne vil tillade mig at gøre opmærksom paa her, og som jeg synes er urimelig, saaledes som Forholdene nu have udviklet sig. Det er, at denne første Løn-skala kun skal gælde København og paa Frederiksberg og ikke tillige omfatte de omliggende Kommuner. Det er jo ikke ubekendt, at som Bebyggelsesforholdene og hele Udviklingen have formet sig i Københavns Nabokommuner — jeg tænker her paa Hellerup, Gentofte, Ordrup o. l. —, ere Livsvilkaarene i disse Kommuner

mindst lige saa dyre som i København og paa Frederiksberg. Det forekommer mig, at det vilde være et billigt Hensyn at tage at regulere Forholdet saaledes, at denne a-Klasse kom til at omfatte ogsaa de Tjenestemænd, der have Hjemsted i disse Nabokommuner.

Der er ikke paa dette Tidspunkt Anledning til at fordybe sig i Forslagets Enkeltheder, men ganske vist forekommer det mig noget mærkværdigt, efter at den høje Regering har gjort Kommissionsforslaget til sit, fremsat det paa Rigsdagen og vakt de Forhaabninger, som Ministeren og det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) omtalte, at Folketingsvælgernes Repræsentanter saa gaa med til at forringe de Livsvilkaar, som ydes Statens Tjenestemænd. Naar en sliig Kommission gennem sine Overvejelser er kommen til det Resultat, at de Lønsatser, den foreslaar, ere det Minimum, Familieforsørgere i vort Land bør have under de forskellige Forhold, de leve og virke under, bliver jeg meget betænkelig, naar Folkets valgte Tilidsmænd nedsætte den saaledes fastslaaede Standardgrænse. Men, som sagt, jeg har intet Haab om, at Lovforslaget i dette Øjeblik lader sig forandre, og det værste, der i dette Øjeblik kunde ske, var selvfølgelig det, at langvarige Forhandlinger forhindrede Lovens Gennemførelse.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg endnu en Gang udtaler Haabet om, at Sagen kan undgaa Udvalg, altsaa blive fremmet direkte.

Tolderlund: Til det i det andet Ting om Lønningsloven nedsatte Udvalg er der fremkommet en Henvendelse fra Provinsernes Handelsforeningers Fællesudvalg om i denne Lov eller en anden Lov at faa en rimelig Toldbottid i Landets Købstæder. De nuværende Forhold hvile paa Bestemmelserne i kgl. Førrådning af 1. Februar 1797 § 101, hvilke Bestemmelser jo nu selvfølgelig slet ikke passe. Toldbottiden i Købstæderne skulde derefter være Aaret igennem fra Solens Opgang til dens Nedgang, altsaa urimelig lang Tid i Sommerhalvaaret og saa meget desto kortere i Vinterhalvaaret. Det passer jo slet ikke nu for Tiden. Jeg kan godt forstaa, at Udvalget ikke har kunnet medtage Bestemmelser herom i et Lovforslag, der alene omhandler Lønningsforhold, og jeg kan ogsaa forstaa, at paa det sene Tidspunkt af Samlingen er det ikke muligt at faa ny Bestemmelser indførte. Men naar jeg alligevel rejser dette Spørgsmaal her, er det for at henlede den højtærede Ministers Op-